На виногір'ї збіглих років
Справляю тризну я веселу —
Із горла рине співний рокіт.

Під проливнем тугим, циновим
Чолом клонюся і клечаюсь
Павіттям сизо-пурпуровим.

Між винних лоз, уже безгронних,
Хильцем хилю з п'яного дзбана
І гордо пнуся вверх по стромах.

Аж на шпилі, немов на грані,
Спинюсь, об землю дзбаном брязну
Й гукну минулому добраніч.